

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1624

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Jasminke Jenjić, predsjednice vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Lidiye Rostaš-Beroš, članica vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Savska cesta 32 iz Zagreba, kojeg zastupa Maja Mandić, po generalnoj punomoći Su-992/2009, protiv tužene Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, sada Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koju zastupa dr. sc. Dražen Lučić, predsjednik Vijeća, uz sudjelovanje H1 Telekoma d.d. iz Splita, Put Trščenice 10, u svojstvu zainteresiranoga, kojeg zastupa Helena Čerina, suradnik za regulatorne i pravne poslove, radi poništenja rješenja, klasa: UP/I-344-08/13-03/19, urbroj: 376-0414-10 od 27. siječnja 2014., u predmetu rješavanja spora između operatora, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 28. svibnja 2015.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti iz Zagreba, klasa: UP/I-344-08/13-03/19, urbroj: 376-04-14-10 od 27. siječnja 2014.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženog tijela uvodno navedenog broja utvrđeno da H1 Telekom d.d. Put Trščenice 10 ima pravo na naknadu:

I. a) za zakašnjenje Hrvatskog Telekoma d.d. u otklanjanju kvarova/smetnji za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji, za sve korisnike navedene u specifikaciji Hrvatskog Telekoma d.d. od 20. prosinca 2013. u iznosu iz članka 15. točka 3. Standardne ponude Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji koja je bila u primjeni do 1. listopada 2013. godine;

b) za zakašnjenje Hrvatskog Telekoma u otklanjanju kvarova/smetnji za uslugu u veleprodajno širokopojasnog pristupa za sve korisnike navedene u specifikaciji Hrvatskog Telekoma od 20. prosinca 2013., u visini cjelokupnog iznosa veleprodajne naknade prema članku 8. točka 2.2. Standardne ponude Hrvatskog Telekoma za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa Internetu koje je bilo u primjeni do 1. listopada 2013;

c) za zakašnjenje Hrvatskog Telekoma d.d. u realizaciji usluge najma korisničke linije za korisnike navedene u specifikaciji Hrvatskog Telekoma od 20. prosinca u iznosu iz članka 5. Standardne ponude Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu najma korisničke linije;

d) za zakašnjenje Hrvatskog Telekoma d.d. za ispunjavanje obveza u rokovima propisanim Odlukom HAKOM-a klasa: UP/I-344-01/12-03/02, urbroj: 376-11/12-07 za tri korisnika navedene u specifikaciji Hrvatskog Telekoma d.d. od 20. prosinca 2013. u iznosu iz članka 13.1.5. Standardne ponude Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji koja je bila u primjeni do 1. listopada 2013.;

e) za zakašnjenje Hrvatskog Telekoma d.d. o ispunjavanju obveza u rokovima propisanim Odlukom HAKOM-a klasa: UP/I-344-01/12-03/02, urbroj: 376-11/12-07 za 16 korisnika navedenih u specifikaciji H1 Telekoma d.d. od 20. prosinca 2013. u iznosu mjesečne naknade i članka 5. Standardne ponude Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu veleprodajnog širokopojasnog pristupa internetu koja je bila u primjeni do 1. listopada 2013.;

f) za zakašnjenje Hrvatskog Telekoma d.d. u ispunjavanju obveza u rokovima propisanim odlukom HAKOM-a klasa: UP/I-344-01/12-03/02, urbroj: 376-11/12-07 za pet korisnika navedenih u specifikaciji H1 Telekoma d.d. od 20. prosinca 2013. u iznosu mjesečne naknade iz dodatka 3 Standardne ponude Hrvatskog Telekoma d.d. za uslugu najma korisničke linije.

Točkom II. izreke rješenja naloženo je Hrvatskom Telekomu u roku od 8 dana od dana primitka tog rješenja izvršiti obračun naknada iz točke I. rješenja i obračunati iznos, umanjen za iznos koji je već podmiren temeljem izjave o prijeboju, broj: 5274 isplatiti H1 Telekomu d.d. a točkom III. je u preostalom dijelu zahtjev H1 Telekoma odbijen.

Tužitelj je osporio navedeno rješenje pravovremenom tužbom navodeći razlog pogrešne primjene materijalnog propisa i postupovnih povreda. Prvenstveno osporava nadležnost tuženika za odlučivanje o predmetnoj stvari upućujući na odredbu članka 20. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14.– dalje u tekstu ZEK) s obzirom da sporne obveze nisu neposredno i bitno vezane uz izvršavanje ZEK-a. U predmetnoj stvari sporna je isplata naknade za zakašnjenje u ispunjenju određenih ugovornih obveza, što nije obveza iz ZEK-a već obveza iz ugovora i Zakona o obveznim odnosima, pa smatra da je u predmetnoj stvari tuženi uzurpirao sudsku nadležnost što navedeno rješenje čini ništavim.

Nastavno, tužitelj ističe prigovor pogrešne primjene Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine« 47/09., dalje u tekstu ZUP) te upućuje na odredbu članka 98. stavka 3. koji se primjenjuje u postupcima donošenja rješenja tuženog tijela, navodeći kako ista određuje da izreka mora biti kratka i određena. Osporenim rješenjem nisu određeni, po mišljenju tužitelja, ni parametri za izračunavanje iznosa koji bi tužitelj trebao platiti po osporenom rješenju pa smatra da iz tog razloga izreka neodređena i neizvršiva jer se njom ne rješava već generira novi spor.

Zaključno, tužitelj predlaže da Sud održi raspravu ukoliko zauzme stajalište da primjena materijalnog prava te formalni i procesno-pravni nedostaci osporenog rješenja nisu sami za sebe dovoljan razlog da sud oglasi osporeno rješenje ništavim ili da ga poništi bez održavanja rasprave.

Slijedom izloženog tužitelj predlaže da Sud donese presudu kojom će osporeno rješenje oglasi ništavim a podredno, ako nađe da se radi o upravnoj stvari, isto poništi.

Tuženo tijelo, pozvano na odgovor u smislu članka 32. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine« 20/10., 143/12. i 152/14. – dalje u tekstu:ZUS), protivi se tužbi osporavajući prvenstveno osnovanost prigovora nenadležnosti, navodeći da je veza ZEK-a i određenih naknada stvarna, neposredna i bitna s obzirom da se spor odnosi na regulatorne obveze tužitelja kao operatora sa značajnom tržišnom snagom a koje su mu određene sukladno odredbi članka 56. ZEK-a. Okvirni sadržaj tih obveza propisan je člankom 58. ZEK-a koji propisuje regulatornu obvezu transparentnosti, člankom 59. ZEK-a koji propisuje regulatornu obvezu nediskriminacije i člankom 61. ZEK-a koji je propisuje regulatornu obvezu pristupa i korištenja posebnih dijelova mreže, a konkretiziran je u odlukama o analizama mjerodavnih tržišta. Analiza mjerodavnih tržišta je ključni dokument u kojima se određuje regulatorne obveze i definira njihov konkretni sadržaj pa se navedene usluge temelje na gore navedenim regulatornim obvezama.

Upućuje nadalje na određene presude Upravnog suda Republike Hrvatske gdje se sud izjasnio da povrat neovlašteno naplaćenog iznosa nije samo stvar dužničko-vjerovničkog odnosa između tužitelja i njegovih korisnika već ulazi u domenu regulatornih obveza propisanih ZEK-om. HAKOM je prema izričitoj odredbi članka 20. ZEK obavezan riješiti spor između dva ili više operatera iako ta nadležnost nije isključiva u odnosu na sudsku već je komplementarna, što proizlazi iz stavka 5. navedenog članka Zakona.

Tuženi se posebno osvrće na dio tužbe što se odnosi i na naknade za kašnjenje za usluge koje nisu u području odgovornosti tužitelja pa u vezi s tim upućuje na rezultate upravnog postupka u predmetnoj stvari. Obveza tužitelja da na vrijeme obavijesti H1 o kvaru odnosno smetnji koji nisu u njegovoj domeni proizlazi i iz Pravilnika